تېرل شوې کڅوړه

په تېزۍ سره مېز په سوک ووهل شو، پښې يې اوخوځيدې، چوکۍ يې شاته کړه، له ځايه پورته شو او په لوړ غږ يې وويل:

-ولې خاندئ؟

ټولو سرونه لاندې ځوړند ونيول او چوپه چوپتيا شوه. هلک په بېړه د سړي له مخې تېر، د سپينې لرګينې دروازې خوا ته روان شو. در وازهيې په تېزۍ سره بنده کړه، اوږ صالون کې يې منډه واخيسته او باندې انګړ ته ووتلو.

ښه وخت وروسته د ښونځي زنګ ووهل شو. زياتره زده کونکي له ټولګيو ووتل خو ځينې بيا په خپلو چوکيو او ټولګيو کې ناست ول.

هلک د ښونځي په انګړ کې په لويه ډبره، سر ځوړند، خفه ناست وو. د يو څو شيبو وروسته د هلک مخې ته د دوو بنيادمو سيورى جوړ شو. هلک پاس وکتل ګوري چې دوه کوچني ماشومان يې مخې ته ولاړ دي. ماشومانو يو بل ته وکتل او د يو ماشوم شونډې وخوځېدې او په خشکه يې هلک ته وويل:

-ستا نوم همايون دى؟

-هو، زما نوم همايون دى خو ولې؟

ماشوم په لاس باندې د ادارې خوا ته اشاره وکړه او ويې ويل

-هااااغلته درته استاد ولاړ ده. موږ يې را واستولو تر څو ته هلته ورشې. هلک له ډبرې پورته، ځادر (کتره) يې له ځان سره واخيسته او د ادارې خوا ته روان شو....

هلک ادارې ته ورسيدو او د دروازې مخې ته لکه ناديده شاوخوا يې کتل. د ادارې دروازه خلاصوه وه، ناڅاپه يو استاد په هلک غږ کړ:

-راځه همايونه! ما را غوښتى يې.

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک ادارې ته ننوت او دروازه یې بنده کړه. په اداره کې د ښوونځي ټول ښوونکي ناست ول.ځینو ښوونکو د چایو پیالې په لاسونو کې نیولې وې او ځیني بیا له خپلو موبایلو سره مصروف ول. هلک له هر یوه ښوونکي سره ستړي مشې وکړه. په یو کاوچ (چوکۍ) باندې دو هاستادان د نورو دریو استادانو ته مخامخ ناست ول، دوی سره اوخوځیدل تر څو په کاوچ کې د کیناستو ځای پیدا شي. استاد هلک ته په کاوچ کې د کیناستو اشاره وکړه او هلک د دوو ښوونکو، ښي خوا کیناست. دروازه ټک ټک شوه، ټولو استادانو سترګې دروازې ته شوې. په دروازه یو پوخ عمرـ لرونکی کس چې سپینه خولی او توره ګیره یې لرله، ادارې ته را داخل شو. سړي د سلام ویلو وروسته د استادانو له مخې تېر او هلته کیناستو، چیرته چې باید یو سرمعلم کېني. سرمعلم خپل موبایل او بټوه په میز کیښودل او هلک ته یې وویل:

-زویه ته دلته څه کوې؟

د هلک مخې ته یو ناست استاد چې کورـ یې پیښور کې دی خو دلته تـ دریس ورکوي، په بېړه وویل:

-سرمعلم صېب، دغه هلک مورـ راغوښتی.

-ما نن په نهم ټولګي کې زده کونکو ته درس ورکولو چې دې هلک پسې نورو شاګردانو وخندل او دغه هلک له صنفه د باندې په ژړـلـ و وتلو. فکر کوم د همایون نن دوهمه ورځ ده چې دلته دولتي مکتب ته راغلی...

سرمعلم په حیرانۍ ټولو استادانو ته وکتل او بیا یې هلک ته په خشکه وویل:

- زویه! نورو ملګرو دې ولې در پسې خندل؟

هلک یو وار سرمعلم صېب ته وکتل او بیا یې سترګې پیښوري استاد ته واړولې. پیښورۍ استاد ورته د سترګو په اشاره اجازه ورکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر څه ووېي.
هلک سر لاندې ځوړند کړ او شونډې يې اوخوځيدې:
- ما مخکې په يو شخصي مکتب کې درس ويلو، پلار به مې خپله وظيفه کوله او زه به يې نه پريښودم چې کار وکړم. پلار به مې تل په دېټنګار کولو چې زه په يو شخصي ښونځي کې زده کړې وکړم تر څو په آينده کې يو ښه شخص جوړ شم.
سرمعلم صيب! ته پوهيږې چې‌شخصي مکاتب څه ناڅه ښه او معياري دي نسبت دولتي ښونځيو ته خو اوس چې مې پلار زموږ سره دلته نشته نو زه مجبور شوم چې دولتي مکتب کې داخله وکړم. نو نن ورځ په ټولګي کې زما جامې (کالي) شکيدلي وو نو زموږ همصنفيانو راپسې خندل.

سرمعلم ښوونکو ته وکتل چې دوی ټول هلک ته په حيرانۍ ګوري او وروسته سرمعلم هلک ته مخ ور واړوه او ويې ويل:
-پلار دې چې له تاسو سره نه دی، نو د چا سره دی؟
د هلک له خولې خبره را ووته:
-پنجابيانو سره!!
ټولو يو او بل ته وکتل، له دې چې سرمعلم کومه خبره وکړي، پيښوري استاد وار مخکې کړ:
-ځنګه له پنجابيانو سره؟ همايونه!
هلک پيښوري استاد ته سترګې ونيولې او ويې ويل:
-دا ډېره لويه خبره ده خو خېر....
-پلار به مې دلته له دولت سره دنده کوله او زموږ اقتصاد به څه ناڅه ښه وو. زموږ ټول وروڼه او خويندې به ښونځيو ته تللو، شپې او ورځې به مو په خوشحالی تيرولې.
-يوه ورځ زموږ پلار دې ته اړ شو چې د خپلې درملنې لپاره بايد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډي هېواد پاکستان ته لاړ شي تر څو هلته يې تداوي وشي.
د طورخم په لاره کې له يو کس سره ملګرى شو. له هغه کس سره دوه کوچني بيکونه (بکسونه) او يوه تړل شوې کڅوړه وه. دې کس دغه تړل شوې کڅوړه زموږ پلار ته ورکړه، تر څو يې هغه بلې غاړې ته واړوي. زما پلار سره دومره زيات شيان د وړلو نه ول نو ځکه يې د هغهملګري خبره رد نه کړه او کڅوړه يې ترې را واخيسته.
زما پلاراو د هغه نوى ملګرى د بکسونو او د شيانو د ليدو(چيکولو) ځاى ته ورغلل ترڅو پاکستاني پوليس د دوى شيان اوګوري.
دملګري دوه بيکونه له ماشين څخه تېر شول او هغه ته يې د تللو وويل او ملګرى يې لاړ. زما پلار، لاسي بکس له ماشين څخه تېر کړو خو د تړل شوې کڅوړې په تيريدو سره ماشين سره علامه (نښه) روښانه کړه او ماشين زنګونه شروع کړل. پنجابي عسکر زما پلار له لاسه ونيواو يوې خوا ته يې کړ. بل پاکستاني پوج تړل شوې کڅوړه را واخيسته او ويې کتل چې دې تړل شوې کڅوړې کې چرس او مخدره مواد دي. پلار مې ډېر ځلې ورته د هغه بل کس يادونه وکړه چې دغه کڅوړه د هغه ده. خو پنجابي پوليسو زما د پلار خبره نه منله او هغه يې دپېښور يوې لويې تهڼې (حوزې) ته روان کړ.....
هلک غټ اسويلى وويست او په خشکه يې وويل:
- موږ ډېره هڅه وکړه، تر څو پلار مو آزاد شي خو هيڅ مو وه نه کړاى شواى. پلار مې دوه کاله کيږي چې د پنجاب د نظر لاندې د تورو تنبو شاته شپې سبا کوي.
- کله نه چې مې پلار د پنجاب له خوا بندي شوى نو زه مکتب ته نه يم تللى او ما ټوله ورځ او وخت کار کولو تر څو په خپلو خويندو او ورونو باندې تعليم وکړم. خو زموږ ترونه دې ته نه حاضريږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما خویندې دې ښونځي ته لاړې شي. یواځینی پلار به مې وو چې د هغه په شتون کې به هم ما او هم مې خویندو او ورونو تعلیم کولو. اوس مې فیصله کړې تر څو زه خپلې پاتې زده کړې بېرته بشپړې کړم.

سرمعلم چې خوله خبرو ته جوړوله، نو د ښونځي زنګ ووهل شوو. ټول ښوونکي له ځایه پورته شول، تر څو خپلو خپلو ټولګیو ته د تدریس لپاره لاړ شي خو یواځې پیښورۍ استاد په اداره کې پاتې شو.

پیښوري استاد هلک ته نیژدې راغی، ملا کې ورته ټیټ شو او ویې ویل:

- همایونه! د هغې تهنې (حوزې) کوم ادرس یا د چا نمبر لرې چې کومه کې ستا پلار بندي دی؟

هلک ورته هر څه ورکړل/وویل په څه چې هغه پوهیده.

ښه شیبه وروسته پیښوري استاد موبایل غوږ ته ونیو او د ادارې له وتلو سره یې په موبایل کې وویل:

-سلام علیکم تهانې دار صیب!

د پیښوري استاد آواز نور ادارې کې ناستو کسانو نه شو اوریدلی... .

سرمعلم له ځایه پورته شو، خپله بټوه او موبایل یې را واخیستل او هلک ته یې وویل:

- ځه زویه ته نن کور ته وختي لاړ شه. زه دې له استاد سره خبرې کوم.

- خو......

- خو او مو دې نه منم. ته نن رخصت یې. او بله دا چې، پیښورۍ استاد زه پیژنم هغه په پیښور کې ډېر پیژندګلوي لري. ګوره اوس یې یو لوی کس ته زنګ ووهلو. ان شاءالله چې ستا پلار به د پنجاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

له زندانه آزادېږي.....
سرمعلم او هلک له اداري څخه بهر او په لوی صالون کې روانۀ وو تر څو د هلک ټولګي ته ورشي.
څه شیبه وروسته هلک خپله بکسه را واخیسته او د ښوونځي له لویې دروازې بهر شو. هغه څو قدمونه نه وو اخیستي چې موبایل یې وټنګیده. هلک د کوچني موبایل په شنه بټن ګوته ټینګه کړه او غوږ ته یې ونیو:
-هلو!
-همایونه! زه یم، پلار دې.
-بابا!!!!!!!!
-هو زویه، زه له بنده آزاد شوم.......
هلک له خوشحالۍ څخه ټوپونه وهل شروع کړل. هغه یوې او بلې خوا ته کتل چې سترګې یې په پیښوري استاد ولګیدې او په ژړاغونې غږیې ناره کړه.
-استاده!!!
پیښوري استاد چې لاس کې یې وړوکۍ موبایل وو، د ښوونځي له لویې دروازې سره، چې خپل چپ مټ یې له دیوال سره لګولی وو، ولاړوو...........
پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library